
Z prac Prezydium NRA

Palestra 18/3(195), 93-94

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ustawodawca to nie ten, którego autorytet stworzył ustawę, lecz ten, którego autorytet zapewnia trwanie ustawie.

(HOBBS)

(...) zwykła metoda adwokatów, przywykłych zachowywać spokój, gdy ich przeciwnicy lub klienci się unoszą.

(BALZAC)

Nie oddzielaj się od społeczeństwa ani też nie zawierzaj sobie do dnia swej śmierci, a bliźniego swego nie sądź, dopóki nie wnikniesz w jego położenie.

(HILLEL)

Wybrał ROMAN ŁYCZYWEK

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Z prac Prezydium NRA

1. Do Prezydium NRA wpływają ciągle jeszcze odwołania adwokatów od podejmowanych przez Rady Adwokackie uchwał w sprawie stosowania przepisu art. 19 ust. 4 ustawy o ustroju adwokatury. Nie bacząc na wytyczne zawarte w uchwale NRA z dn. 15/16 listopada 1969 r., członkowie zespołów adwokackich, którzy przekroczyli odpowiedni wiek i zostali zaliczeni przez KIZ do jednej z grup inwalidów, kwestionują uchwały rad adwokackich stwierdzające trwałą niezdolność do wykonywania zawodu i skreślające ich z list członków zespołów.

Tymczasem Prezydium NRA zajmuje konsekwentnie stanowisko, że we wszystkich zawodach — nie wyłączając adwokackiego — z chwilą osiągnięcia podeszłego wieku nawet najbardziej utalentowane i obdarzone wybitnymi zaletami jednostki muszą zaprzestać czynnej pracy w zawodzie. Czynne wykonywanie praktyki w zawodzie adwokackim musi z chwilą osiągnięcia podeszłego wieku ustać w interesie tak społecznym jak i korporacyjnym, tudzież dla dobra samej zainteresowanej osoby.

Odwołania adwokatów w tych sprawach od uchwał rad adwokackich są przez Prezydium NRA z reguły pozostawiane bez uwzględnienia.

2. Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w piśmie (L.dz. 253/74) do rad adwokackich zwróciło uwagę na przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2.I.1974 r. (Dz. U. Nr 1, poz. 3), które dopuszczają możliwość zarobkowania emerytów i rencistów w rozmiarze do 24 000 zł rocznie bez zawieszenia prawa do emerytury lub renty. Przepisy te mają zastosowanie do adwokatów—członków zespołów adwokackich, ponieważ:

- 1) zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia za zatrudnienie w uspołecznionych zakładach pracy uważa się wykonywanie usług na rzecz ludności określonych przepisami uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 4.II.1972 r. w sprawie rozwoju usług (Mon. Pol. Nr 14, poz. 95);
- 2) stosownie do § 1 ust. 2 powołanej uchwały wykaz usług podlegających przepisom powyższej uchwały zawiera klasyfikacja usług stanowiąca załącznik do zarządzenia nr 36 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 16.III.1970 r. w sprawie klasyfikacji usług;
- 3) w powyższym załączniku pod pozycją 92401 wymienione zostały usługi adwokackie.

Jednocześnie Prezydium NRA zwróciło uwagę na obowiązek wynikający z § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2.I.1974 r. (zawiadomienie właściwego organu rentowego o zatrudnieniu rencisty zgodnie z kwalifikacjami oraz o przekroczeniu przez rencistę w danym roku kalendarzowym łącznego zarobku w kwocie 24 000 zł).

Powyższe stanowisko zostało zaakceptowane przez Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych pismem z dnia 4.II.1974 r. L.dz. ubez. 536-30/74.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

UCHWAŁA Z DNIA 18 MAJA 1973 R. (III CZP 23/73) *

Sąd Najwyższy, w sprawie z wniosku B.K., o wpis prawa własności, po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym następującego zagadnienia prawnego przekazanego przez Sąd Wojewódzki w B. postanowieniem z dnia 15 lutego 1973 r. do rozstrzygnięcia w trybie art. 391 k.p.c.:

„Czy wpis prawa własności w księdze wieczystej działa na korzyść tego, kto z osobą wpisaną jako właściciel zawarł po wejściu w życie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospo-

darstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250) umowę sprzedaży (przeniesienia własności) gruntów rolnych, jeżeli po zawarciu tej umowy właściwy organ stwierdził prawomocnie („aktem własności ziemi”) nabycie własności tych gruntów przez inną osobę z dniem 4 listopada 1971 r. na mocy art. 1 ust. 1 wspomnianej ustawy?”

u c h w a ł i ł:

Treść księgi wieczystej może rozstrzygać na korzyść tego, kto po dniu 4 listopada 1971 r.

* Uchwała ta została opublikowana w OSNCP z 1974 r. nr 1, poz. 3.